با ما در ارتباط باشید

info@shahrara.com — رایانامه
۳۰۰۰۷۲۸۹ — پیامک
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰ — پیام رسان
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵ — تلفن

فضای سبز

شهروند| خبر احداث ۹۰بوستان طی سه‌سال در مشهد را خواندم و می‌پرسم پایین‌شهر هم آیا جزو مشهد محسوب می‌شود؟ ما توی جاده سیمان به‌جز بوستان خواجه‌ربیع (بهار)، بوستان و پارک دیگری ندیدیم.

علی پروانه| یک پارک نیمه‌کاره در قاسم‌آباد، رفیعی ۷ هست. لطفا به این پارک هم برسید.

محمد رجبی| جناب آقای شهردار عزیز! یک بوستان هم برای محدوده‌های چهارراه لشکر، امام خمینی(ره)، امام رضا(ع) به طرف ترمینال، خیابان گاراژدارها بسازید.

محمد میرزایی| کی آقای شهردار، کلنگ یک پارک کوچک را در منطقه ساختمان می‌زند، خدا می‌داند! یک پارک کوچک آخر ده‌متری ساختمان نمی‌زنند. پیرمردها یک طرف می‌نشینند، جوان‌ها یک طرف؛ جا برای رد شدن زن و بچه مردم نیست. ۱۰، ۱۵سال است که می‌خواهند یک فضای سبز آنجا احداث کنند، هنوز که خبری نیست. کاش کمی هم به فکر اینجا بودند.

خدمات‌دهی محله نیزه با ۱۸ اتوبوس

سازمان اتوبوسرانی مشهد| در پاسخ به پیام شهروند محترم معترض به وضعیت حمل و نقل عمومی محله نیزه و گلبو که گفته بودند «در این محل تعداد کمی اتوبوس کار می‌کنند؛ یک خط از انتهای نوکاریز تا چهار راه برق می‌رود و آن‌ها نیز از گلبو حرکت می‌کنند و به سمت حرم مطهر می‌روند. خط اتوبوس دیگری نداریم و تعداد آن‌ها هم محدود است. بارها از طریق شورای اجتماعی محله نامه‌نگاری کردیم تا به تعداد اتوبوس‌ها، خط‌ها و امکانات ایستگاه‌ها رسیدگی کنند اما پاسخی دریافت نکردیم» به اطلاع شهروندان محترم می‌رساند محله نیزه با دو خط اتوبوس ۴۱ با ۱۲ دستگاه فعال و میانگین سرفاصله ۱۰ دقیقه و خط ۵۶ با ۶ دستگاه ناوگان فعال و سرفاصله ۱۸ دقیقه این محله را پوشش می‌دهند. همچنین خط ۱۰۵۷ مینی‌بوس با ۱۲ دستگاه ناوگان فعال در منطقه گلبو گلشهر را با میانگین سرفاصله ۱۰ دقیقه تحت پوشش دارد. به عوامل انتظامات در خطوط جهت نظارت بیشتر بر سر فاصله خطوط عبوری در محدوده نیزه، آوینی و گلشهر تذکر لازم داده شد. با این حال صورت مشاهده هرگونه افزایش سرفاصله زمانی در خطوط مراتب را با ذکر مشخصات دقیق تاریخ، بازه زمانی و ایستگاه محل انتظار به شماره تلفن ۳۳۲۳۵ اداره بازرسی سازمان اعلام نمایید تا امکان رسیدگی دقیق‌تر فراهم باشد.

سال‌های دور از خانه‌دارشدن

ادامه از یادداشت صفحه یک

... و سرمایه‌گذاری دولت در بخش تولید مسکن به ایجاد فضای سوداگرایانه و ورود افراد غیرحرفه‌ای به‌حوزه ساخت‌وساز دامن زده و بیشترین نفع را در تنش‌های قیمتی، تقاضاهای سرمایه‌گذاری نصیب خود کرده و تقاضاهای مصرفی از اولویت خارج شده است.

واقعیت روشن است؛ ما در تولید مسکن فاقد استراتژی هستیم و در نظارت بر بازار مسکن هم الگوی مشخص نداریم و به‌دلیل غلبه نگاه‌های کوتاه‌مدت و نقشی که دولت‌ها برای خود متصور بوده‌اند، ریل‌گذاری در تولید و عرضه و تقاضای مسکن با نوعی اعوجاج و رفتارهای زیگزاگی و عمدتا انفعالی همراه بوده است و ثمره آن طولانی‌ترشدن زمان خانه‌دارشدن مردم بوده است. فراموش نکنیم همه سیاست‌های بخش مسکن دولت‌ها و مجلس‌ها تا زمانی که اقتصاد ایران با نرخ تورم بالا مواجه باشد، محکوم به‌ناکامی است و پدیده مهاجرت‌ها، حاشیه‌نشینی، بدمسکنی و دورمسکنی تشدید خواهد شد؛ پس اگر دنبال خارج‌کردن تقاضاهای سرمایه‌گذاری سوداگرایانه و کوتاه‌مدت و جلوگیری از رفتار سینوسی در بازار مسکن هستیم، مأموریت نخست دولت و مجلس باید سوق‌دادن اقتصاد به‌سمت تورم تک‌رقمی پایدار و بیست‌ساله است؛ پس از آن می‌توان روی استراتژی بلندمدت و نقش دولت‌ها و مأموریت دستگاه‌ها و بازیگران بازار مسکن حساب کرد و برای آن برنامه داشت. راه آسان برای اطمینان مردم از خانه‌دارشدن با پس‌اندازهایشان از مسیر کنترل نرخ تورم و تشویق منطقی سرمایه‌ها در بخش تولید مسکن و تعادل در بازارها می‌گذرد، وگرنه دولت‌ها محکوم به شکست در این بازار بیمار خواهند بود.

شهرآرا
روزنامه شهرامید وزندگی
SHAHRARANEWS.IR
۲شنبه
۳۱ شهریور ۱۳۹۹
۳ صفر ۱۴۴۲
شماره ۳۲۰۷

گزارش روز

یومیه‌های ناتمام یومّا

گزارش شهرآرا از آخرین وضعیت خانواده‌ای با ۵معلول جسمی و ذهنی در مشهد

فرزانه شهامت
f.shahamat@shahraranews.ir

عکس: داوود بیگام شهرآرا

پیگیری ماجرایی که می‌خوانید، از گزارش بازرس و مددکار یکی از سمن‌های معتبر مشهد به روزنامه شهرآرا شروع شد. این گزارش به خانواده‌ای اشاره دارد که همه ۵فرزند آن از معلولیت شدید جسمی و ذهنی رنج می‌برند. این خانواده برایمان ناآشنا نبود چون دوم تیر سال ۹۷ در گزارشی با عنوان «یومیه‌های یومّا» از شرایط زندگی‌شان نوشته بودیم. دو دختر خانواده، دوقلو و سی‌ساله، یک دختر چهل‌ساله و دو پسر نیز چهل‌ودو و سی‌وهشت‌ساله هستند. پدر خانواده، ازکارافتاده و با سابقه بیماری قلبی و مادر سالخورده نیز دچار دیابت است. آن‌طورکه در گزارش مددکار این سمن آمده است، چند روز پیش پسر چهل‌ودوساله این خانواده به نام جمال دچار عارضه قلبی شده است و پس از اعزام به بیمارستان و ترخیص، دوباره ناگزیر به بستری در بیمارستانی دیگر می‌شود. «چرا در خانواده‌ای با این حجم از مشکلات، پسرها بیمه ندارند؟ چرا باید هر بار که به این خانواده سر می‌زنم، دخترها با زبان ایما و اشاره، از درد به دندان‌های خراب‌شده‌شان اشاره کنند؟ جمال از چند وقت پیش به درد پهلو و کتفش اشاره کرده بود. چرا به‌موقع معاینه نشد؟ حساب کرده‌اید گرفتن ماشین دربست و معاینه فرزندی با این شرایط ازسوی یک پزشک متخصص، چقدر برای این خانواده آب می‌خورد؟ به نظر شما مستمری بهزیستی و اینکه هر از چندی، مقداری مواد غذایی به این خانواده بدهند، کفاف نیازهای خانواده‌ای هفت‌نفره و نیازمند خدمات درمانی را می‌دهد؟ اصلا چرا این‌ها هنوز خانه‌ای از خودشان ندارند؟»

> بیمارستان اولی که جمال را بردیم، می‌خواستند او را ۴شب نگه دارند. گفتم ندارم هزینه کنم. رضایت دادم که بچه‌ام را مرخص کنند

این‌ها سوالات مطرح‌شده ازسوی این مددکار است که برای یافتن پاسخشان اقدام می‌کنیم.

دوگانه‌های بهزیستی و خانواده معلولان

لهجه پدر، خاطرات نخلستان‌های خوزستان را برایمان زنده می‌کند. «سلیم» اهل آبادان است. جسم او از حدود ۴سال پیش و پس از جراحی قلب باز، نتوانست آب و هوای خوزستان را تحمل کند؛ بنابراین به‌همراه همسر و ۴فرزند معلولش به مشهد مهاجرت می‌کند. یکی از دخترها نیز که در یکی از مراکز نگهداری شبانه‌روزی خوزستان بود، مدتی است که به مشهد و نزد خواهرها و برادرهایش منتقل شده اما هنوز خبری از برقراری مستمری نیست و گویا پرداخت ماهانه ۱۰۰هزار تومان مستمری، منوط به پیگیری‌های نفس‌گیر اداری و تکمیل پرونده در مشهد است.

آن‌طورکه پدر تعریف می‌کند، محل سکونتشان در مشهد، ابتدا خانه‌ای با کرایه ماهانه ۵۰۰هزار تومان بود و کرایه خانه هم با کمک مردم تامین می‌شد. بعد از آن، خیری پیدا می‌شود که منزلی یک‌خوابه و دارای حیاط را به‌صورت موقت و رایگان دراختیارشان قرار می‌دهد. اختصاص مسکن برای خانواده‌های دارای ۲معلول و بیشتر، شامل حالشان نشده است؟ پدر پاسخ منفی می‌دهد و می‌گوید: گفتند خانه می‌دهند اما ندادند. این‌ها به کنار، دعا کنید بچه‌مان سالم بشود. جمال دیابت نداشت اما الان قندش رفته روی ۴۰۰. از بس که از همه‌چیز می‌ترسد؛ از پله، آسانسور، بیمارستان و... کلیه‌هایش هم از کار افتاده است. مادرش شب و روز گریه می‌کند. گریه برایش بد است؛ دیابت دارد.

پاسخ منفی پدر درباره نداشتن مسکن، برایمان عجیب است چون ۲سال و ۲ماه پیش، حمیدرضا پوریوسف، مدیرکل بهزیستی استان، از تامین مسکن این خانواده تا پایان سال ۹۷ گفته بود. او همچنین گفته بود تا آن زمان، بهزیستی استان، کرایه خانه آن‌ها را تقبل می‌کند.

پیگیری مجدد ما از عصمت صالح‌آبادی، کارشناس مددکاری بهزیستی خراسان رضوی، با پاسخی متفاوت و البته بدون ارائه مستندات، همراه می‌شود: این خانواده در خوزستان خانه دارند و در این استان، یک بار از خدمات مسکن بهزیستی استفاده کرده‌اند؛ آن را رها کرده‌اند و به مشهد آمده‌اند. وقتی مددجو یک بار خدمت مسکن را دریافت کرده است، در اصل نباید به آن‌ها خدمت دوباره بدهیم؛ بااین‌حال ارائه خدمت به خانواده‌های دارای ۵معلول در اولویت ماست. این درحالی است که سلیم، پدر ۵معلول، داشتن منزل یا استفاده از خدمات یادشده را تکذیب می‌کند. او می‌گوید که در خوزستان، استفاده از خانه‌های مسکن مهر به او پیشنهاد شده است اما به‌دلیل دوربودن از شهر، آن را رد کرده و هیچ وام یا مساعده‌ای برای مسکن دریافت نکرده است.

نکته دیگری که کارشناس مددکاری بهزیستی خراسان رضوی به آن اشاره می‌کند، برنامه‌ریزی برای اختصاص آپارتمانی ۹۰متری، از پروژه علویه مشهد و بدون نیاز به آورده ازسوی خانواده است. درباره شرایط این واحد می‌پرسیم؛ اینکه آیا برای حضور چنین خانواده‌ای مناسب است یا مانند آپارتمان‌های داده‌شده به برخی مددجویان با معلولیت حرکتی، فاقد امکاناتی مانند آسانسور است؟ صالح‌آبادی پاسخ به این سوال را منوط به دریافت گزارش مشروح مددکار خانواده می‌داند؛ باوجوداین در گزارش مکتوب مددکاری نیز به‌جز «بسیار شیک و صفر»، توضیح بیشتری درج نشده است. در این گزارش وعده اعطای مسکن به خانواده تا اواسط آذر امسال داده شده است.

به گفته این کارشناس معاونت توان‌بخشی بهزیستی خراسان رضوی، باتوجه‌به دشواری‌های نگهداری از فرزندان کم‌توان جسمی و ذهنی در خانه، بارها به والدینشان پیشنهاد شده است که دست‌کم برای پسران، از ظرفیت مراکز نگهدای شبانه‌روزی استفاده کنند اما قبول نکرده و ترجیح داده‌اند خودشان از فرزندانشان نگهداری کنند.

بیمه می‌شوند

آخرین وضعیت بیمه پسرها، سوال دیگری است که سلیم دراین‌باره می‌گوید: بیمه تامین اجتماعی جمال و برادرش از حدود ۳سال پیش قطع شده است. چند روز پیش برای اینکه تحت پوشش بیمه بهزیستی باشند، از مددکار بهزیستی پرسیدم، گفتند فعلا دفترچه نداریم، منتظر بمانید. برای برگرداندن بیمه تامین اجتماعی پیگیری کرده‌ام؛ باید کمیسیون برگزار شود.

از هزینه‌هایی می‌پرسیم که در نخستین اعزام جمال ازسوی اورژانس به بیمارستان، روی دست خانواده گذاشته است. پدر جواب می‌دهد: بیمارستان اولی که جمال را بردیم، می‌خواستند او را ۴شب نگه دارند. گفتم ندارم هزینه کنم. رضایت دادم که بچه‌ام را مرخص کنند. ۲میلیون و ۶۰۰هزار تومان فاکتور کردند. به قرآن نداشتم. به بهزیستی هم مراجعه کردم. مدارک را بردم و گفتم که درصورت امکان در حد ۵۰۰هزار تومان مساعدت کنند. گفتند نداریم. مردم کمک کردند و پول را جور کردم.

این در حالی است که بهزیستی استان در پاسخی مکتوب به شهرآرا می‌گوید تاکنون مستندات درمانی یا عمل جراحی به مددکار خانواده ارائه نشده است و درصورت ارائه، برای پرداخت هزینه‌های درمان طبق دستورالعمل اقدام می‌شود.

*یومّا: مادر

مجید| نوشته بودید ۶۵ میلیارد برای ایمن‌سازی معابر شهر هزینه شده. بپرسید معابر ضلع شمالی بازار رضا و کوچه عیدگاه آیا معابر شهری نیستند؟ چندین ماه است کارها نیمه تمام رها شده انگار.

ایوب حسامی| لانه زنبور زرد در محله امیرالمؤمنین علی(ع) بولوار آوینی مصیبتی شده بود. طی تماس با آتش‌نشانی برادران خدوم آتش‌نشان این مشکل را حل کردند.

شهروند| مسئولین به سلامت مردم اهمیت بدهند و نظارت بر محصولات خوراکی را بیشتر کنند!

نسرین اباذریان| تخمه‌های خربزه داخل میوه سبز شده‌اند!

شهروند| درب تابلوی برق نرسیده به توس ۶۵ مدتی است دزدیده شده است. هر روز بچه‌های زیادی از جلوی آن عبور می‌کنند و خطر برق گرفتگی هست.

شهروند| خیابان شهید شفیعی ۵۰ یکی از پرترددترین خیابان‌های گلشهر است و رانندگان مراعات نمی‌کنند؛ لطفا چند تا سرعت‌گیر در این محدوده نصب شود.

شهروند| در پارکینگ خانه مثل آب خوردن و در کمال آرامش ۴ حلقه لاستیک ماشین را برده‌اند. پلیس قاسم‌آباد لطفا توجه بیشتری به امنیت اهالی داشته باشد.

شهروند| درخت‌ها و شمشادهای امامیه ۱۴ از بی‌آبی در حال خشک شدن هستند.